

ВСТУП ДО КНИГИ ВИХІД

Вихід – це друга книга Мойсея. Вона розпочинається з того часу, як нащадки Авраама перебували в Єгипетському рабстві. Вони сильно розмножились, але їхнє життя в рабстві було справжнім пеклом. Фараон уособлює всі системи і людей, що пригнічують інших людей. Життя рабів в Єгипті – це жива картина рабства в гріху. Єгипетські раби мали безпечну роботу та достатньо їжі. Але у них не було надії та напрямку в житті. Вони звикли жити в фаталізмі без свободи і всякого сенсу. В другому розділі книги Вихід в 24 вірші написано, що Бог почув їхній стогін і згадав Свого заповіта з Авраамом (Бут. 15). Він спас і тренував одного чоловіка Мойсея, і послав його, щоб визволити Свій народ. Ключовими віршами книги Вихід є Вих. 19:4–6. Ці вірші передають зміст книги. *“Ви бачили, що Я зробив був Єгиптові...”* Бог здійснив десять покарань над єгиптянами і вивів ізраїльтян з Єгипту (1:1–13:16). *“і носив вас на крилах орлиних, і привів вас до Себе”*. Бог провів Свій народ через Червоне море як по суші. Він виховував їх в пустелі і привів до гори Сінай (13:17–19:25), де дав їм закон і вступив в завіт з ними (20:1–40:38). Бог мав за мету зробити їх царством священиків та народом святим. Перша частина книги розповідає про вихід Ізраїлю з Єгипту, а друга половина – про вихід Єгипту з Ізраїля.

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
	1	2	3	4	5	6
	8	9	10	11	12	13
	15	16	17	18	19	20
	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ЖІНКИ, ЩО БОЯЛИСЯ БОГА

Вихід 1:15–22

(17): Але баби–сповитухи боялися Бога, і не робили того, як казав їм єгипетський цар. І вони лишали хлопчиків при житті

1. Шіфра і Пуа боялися Бога (15–19)

Жорстокі єгипетські наглядачі не могли сповільнити темпи народжуваності серед євреїв. Навпаки, вони більше множилися та більше ширилися. Тоді фараон прийняв рішучіші міри. Він наказав двом єврейським сповитухам вбивати новонароджених хлопчиків. Але сповитухи боялися Бога більше, ніж фараона. Таким чином вогник віри не згас серед Ізраїлю.

2. Бог благословив сповитух (20–22)

Фараон викрив сповитух у тому, що ізраїльтяни продовжують множитися. У відповідь вони розповіли фараону про те, що єврейські жінки сильніші за єгиптянок. Бог чинив добро сповитухам, а народ розмножувався і сильно міцнів. Бог благословляє і використовує людей, які мають страх Божий і слухаються Його, які бояться Бога більше, ніж людей. Фараон не облишив свого задуму. Він наказав кидати до річки кожного новонародженого єврейського сина.

Молитва: Господь, навчи мене любити і боятися Тебе, щоб Ти міг використовувати мене благословенням для народу.

Одне слово: БОЯТИСЯ БОГА БІЛЬШЕ, НІЖ ФАРАОНА

Для нотаток:

БОГ СПАС МОЙСЕЯ

Вихід 2:1–10

1. Батьки Мойсея (1–4)

Батьки Мойсея (Йохевед і Амрам) були Левітами. Їхній другий син народився під час дії наказу вбивати первістків. Вони не послухалися наказу фараона і ховали дитя, доки це було можливо. Мати вірувала, що Бог має особливий план на життя її сина. Вона вірила, що Бог дав його їй, що Він врятує його і буде використовувати. Вірою вона робила, що тільки могла, і Бог дарував їй спокій (Євр. 11:23).

2. Дочка фараона (5–10)

Матір Мойсея не потопила сина в Нілі, а поклала його в папірусову скриньку, яку добре осмолила, щоб не проникла вода, і поклала в очереті на березі річки. Дочка фараона побачила дитя. Це сталося зовсім не випадково. Таким чином Бог провів Мойсея до палацу, щоб виховувати його. Його власна мати отримала ще одне тренування віри в серці через годування сина і молитву за нього.

Молитва: Господь, дякую Тобі за спасіння однієї людини, щоб спасти весь народ. Допоможи мені бачити важливість однієї душі.

Одне слово: БОГ ВИТЯГ ЙОГО З ВОДИ

Для нотаток:

Травень 2010

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ДОБРИЙ САМАРЯНИН

Луки 10:25–37

*(37 б): Ісус же сказав йому: Іди, і роби так і ти!***1. Любов Бога та твій ближній (25–29)**

Коли експерт із вивчення Біблії запитав Ісуса про життя вічне, Ісус поставив зустрічне питання: *“Як учить Біблія?”* Чоловік дуже добре знав. Прочитайте вірш 27. Але хоча він знав, як учить Біблія, та діяти так важко. Тож він хотів обмежити необ’ємну любов, якої хоче Бог. Ісус відповів притчею.

2. Той, хто пройшов стороною (30–32)

Перші два чоловіки, що знайшли пораненого, були релігійними лідерами. Можливо вони мали термінові доручення у місті, можливо боялися розбійників, що ховалися неподалік. У будь-якому разі вони не хотіли вплутуватись і продовжили свій шлях.

3. Чоловік, що мав жалість (33–37)

Чоловік, що зупинився, не був релігійним лідером. Він був ненависним самарянином. Але він показав жалість Бога до нещасних людей. Ісус сказав: *“Іди, і роби так і ти!”*.

Молитва: Господи, прости, що я живу егоїстично, допоможи мені любити Тебе і ближніх.

Одне слово: *“ІДИ, І РОБИ ТАК І ТИ!”*

Для нотаток:

ТРЕНУВАННЯ МОЙСЕЯ В ПУСТЕЛІ

Вихід 2:11–25

*(25): І Бог бачив синів Ізраїлевих, і Бог зглянувся над ними***1. Мойсей обирає бути євреєм (11–14)**

Мойсей зростав в палаці фараона, але той знав, що він був євреєм. Страждаючі раби були його власним народом. Він не міг відмовитися від них заради того, щоб насолоджуватися всіма привілеями принца і легким життям в палаці. Мойсей зрозумів, що Бог врятував його, що дав йому найкращу в світі освіту не просто так, а з метою. Коли він, не контролюючи своїх емоцій, вбив єгиптянина, його народ з презирством поставився до нього. Вони відвернулися від його допомоги, і Мойсей став біженцем.

2. Мідіянський жрець (15–25)

Мойсей втік до мідіянської пустелі і втратив все. Він не мав ясного напрямку в своєму житті. В тім краї він зустрів Їтра і розпочав нове життя. Мрія про те, щоб допомогти своєму пригнобленому народу, розвіялася. Мойсей оженився на місцевій дівчині і став сімейним чоловіком. Протягом 40 років він пас отари овець свого тестя. Але Бог, почувши стогін Свого народу, в цей час виховував одного гордого і здібного чоловіка, щоб він став скромним пастирем для них.

Молитва: Господь, виховуй мене і тренуй мене для Твоєї роботи. Допоможи мені очікувати на Тебе.

Одне слово: ВЧИСЯ ТЕРПІННЮ І ВІРИ

Для нотаток:

ГОСПОДИ, ПОЧУЙ ТА ПРОБАЧЬ

2–хронік 6:12–42

(21): *І Ти будеш прислухатися до благань Свого раба та Свого народу, Ізраїля, що будуть молитися на цьому місці. І Ти почуєш із місця Свого пробування, із небес і почуєш, і пробачиш*

1. Тоді почуй з небес (12–21)

Соломон молився, щоб нащадки Давида перебували на його троні вічно. Він також молився, щоб храм був місцем діючої молитви, та щоб там перебувало Боже ім'я (206). Храм буде серцем духовного життя його народу. Тут люди зможуть знайти прощення (21). Нашим істинним храмом став Цар Ісус (Ін.2:21); зараз через Його ім'я Божа увага звернена до нас.

2. “Щоб усі народи землі пізнали . . .” (22–42)

У будь–якому випадку Божий народ повинен молитися. Тут ключове слово – “звернуться” (24,38); це значить розкаятися. Бог використовує неприємності, щоб допомогти нам розкаятися та молитися. Бог знає серце кожного. Бог хоче, щоб ми звернулись всім серцем (30,38). Соломон молився, щоб всі народи пізнали Боже ім'я (33). Бог так само чує з небес, пробачає, зцілює та обновлює нас, коли ми розкаюємося, приходимо до Ісуса та молимося.

Молитва: Господи, дякую Тобі за Царя Ісуса, Який є наш храм. Допоможи мені через неприємності приходити до Ісуса, розкаюватися всім серцем та молитися. Допоможи мені молитися за весь світ.

Одне слово: ПОЧУЙ З НЕБЕС ТА ПРОБАЧ

Для нотаток:

ВСТУП ДО 2-ОЇ КНИГИ ХРОНІК

Після вавилонського полонення народ Ізраїлю був спустошений, здавалося не було порядку та надії. Літописець написав цю книгу, щоб нагати народу про те, що трон Давида – це трон Бога. Безперервна послідовність царів на троні Давида в Юдеї дала надію, що Бог пошле обіцяного Месію та встановить Царство Бога. В 2–їй книзі хронік підкреслюється важливість служіння Богу, включаючи покаєння, молитву, жертвність та музику. Вона також вчить, що не важливо, наскільки темний зараз час, Бог живий та керує історією. Бог не тільки карає тих, хто чинить зло, але також прощає та благословляє тих, хто розкається та намагається виконати Його заповіді всім серцем.

Левіти служили в храмі. Вони були вчителями Біблії, вони чинили добрий вплив на царів.

Короткий зміст:

1:1–9:31 – правління Соломона, будівництво храму.

10:1–36:14 – Царі Юдеї: Рехав'ам, Авів, Аса, Йосафат, Єгорам, Ахазія, Йоаш, Амасія, Уззійя, Йотам, Ахаз, Єхізікійя, Манасія, Амон, Йосія, Єгоахаз, Ел'яким, Єгояхін, Цідкійя.

36:15–23 – Вавилонське полонення та повернення.

